

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Constantius Imperator Paulum iam ordinatum episcopum extrudit,
ac Eusebio quem Nicomedia reuocandum curauit, Constantinopolis
episcopatum tradit, & quòd Eusebius alteram Synodus Antiochiae vrbis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

dogmati Ariano adhæsit mordicus: altera cum decisione concilij Nicæni penitus consensit. Ac dum Alexandro vita suppeterat, illi qui fidem de consubstantiali confirmatam amplexi sunt, ab Arianis, qui pro suo ipsorum dogmate pertinaciter disceptabāt, & in dies singulos acriter digla diabantur, superiores partes tulerunt. Verū ut primū ille ex hac luce migrauerat, populi dimicatio valde anceps fuit. Ob quam causam, qui fidem Cons substancialis tutabantur, Paulum creauerunt episcopum: qui autem fauebat Arianismo, ad Macedonium deligendum omni studio incubuerunt. Atq; in ecclesia, quæ pacis nomen habet, quæq; in proximo sita est illi, quæ magna Ecclesia dicitur, sapientiæque nomine nuncupatur, Paulus deligitur Episcopus: inque eo deligendo demortui suffragium videbatur pri mas tulisse.

Quod Constantius Imperator Paulum iam ordinatum episcopum extrudit, ac Eusebio quem Nicomedia reuocandum curauit, Constantinopolis episcopatum tradit, & quod Eusebius alteram Synodum Antiochiae urbis Syriae congregari fecit, ac inibi aliam fidei expositionem pronunciari.

C A P V T V .

NON multò pōst Imperatori Constantinopolim aduentanti electio Pauli episcopi, nō mediocrem bilem mouit. Atque concilio episcoporum improbae Arij opinioni deditorum in vnum conuocato, Paulum episcopatu abdicandum curat: Eusebiumq; Nicomedia eo tradūctum, Constantinopolis episcopum renuntiat. Quibus rebus cœfectis, Imperator Antiochiam iter capit. Eusebius acquiescere non potuit, sed omnem lapidem, vt in prouerbio est, mouit. Vt quod animo instituisse, ad exitum perduceret. Concilium igitur Antiochiae, quæ est in Syria, cogit, ecclesiæ scilicet dedicandæ nomine, quam Constantinus istorum imperatorum Augustorum pater ibi ædificare cœperat. Post cuius mortem filius eius Constantius decimo anno post iacta illius fundamenta eam absoluti: idque si verum dicere volumus, ut fidem Cons substancialis prorsus

sus labefactaret euerteretque. In isto concilio episcopi nonaginta ex diuersis ciuitatibus conuenerunt. Verum Maximus Hierosolymorum episcopus, qui Macario successerat, ad illud neutiquam accessit: ratus, si accessisset, se compulsum iri Athanasij abdicationi subscribere. Quinetiam Julius Romanus episcopus, neutiquam aderat: neque quemquam, qui eius locum suppleret, eo misit, idq; cum Canon ecclesiasticus iubeat, non oportere absque sententia episcopi Romani decreta ecclesiis sancire. Cogitur itaque concilium Antiochiae, praesente Imperatore Constantio, Marcello & Probino Cos. Quintus iam annus agebatur a morte Constantini istorum Cesarum Augustorum patris. Id temporis Ecclesiae Antiochenae praeuit Placitus, qui Euphronio successerat. Factio vero Eusebiana ad Athanasium falso accusandum, operam suam ac studium potissimum contulit: ac primum quod decretum, ab illis tum statutum, vio-
lasset, scilicet quod absque consensu & sententia communis concilij episcoporum, gradum sacerdotij denuo suscepisset. Nam illum ab exilio redeuntem, suo ipsius arbitrio ad ecclesiam regendam praecepitem ruisse querebantur. Deinde quod in eius reditu, tumultu oborto, multi in seditione interiissent: quodq; illius opera alij plagi cœsi, alii in iudicium adducti fuissent. Quinetiam ea, quæ Tyri contra Athanasium acta fuere, in medium proferunt.

De Eusebio Emiseno. CAP. VI.

Interea loci, dum ista falsa criminatio Athanasio illata est, Eusebium illum cognomento Emisenum, episcopum Alexandriæ deligunt. Quisnam iste fuerit, docet Georgius Laodicæ episcopus, qui tum in illo ipso concilio aderat. Etenim in libro illo, quem de eius vita addiderat, narrat primum Eusebium ex viris primariis Edessæ, quæ est in Mesopotamia, oriundum: & ab ineunte ætate sacris literis institutum. Deinde humaniori literatura liberaliter a doctore, qui id temporis Edessæ habitabat, instructum. Postremo sacri eloquii intelligentiam ex Patrophilo & Eusebio, qui illud ei interpretabantur, didicisse: quorum hic Ecclesiae Cæsariensis, ille Scythopolitanæ Episcopus fuit: Posthac Antiochiam, vbi Eustatium a Cyro Beræensi forte for-